

Jesús, nuestra alegría, tú quieres para nosotros un corazón muy sencillo, como una primavera del corazón.

Entonces, las cosas complicadas de la existencia nos paralizan menos. Tú nos dices: no te preocupes, incluso si tu fe es muy pequeña, yo, Cristo, permanezco siempre contigo.

EUCARISTIES

**DE DILLUNS A
DISSABTE**

19 h

DIUMENGES

10, 11, 12.30 h

DESPATX PARROQUIAL

DIJOUS

De 17 a 19 h

Parròquia
Sant Martí
del Clot

Diumenge XIV durant l'any
6 de juliol de 2025 · Núm. 31

SOM-HI!

El Senyor en designà encara sentata-dos.

És temps d'estiu, temps de calor, temps de vacances. Jesús, però, no fa vacances. Diumenge rere diumenge Jesús ens parla, ens activa i continua enviant sembradors als camps. Hi ha molt a segar. Estiu és temps de sega. Ens envia de dos en dos. Ser treballadors del Regne és una qüestió de comunitat; no podem encarar sols una tasca d'evangelització, sempre ho hem de fer en referència de la nostra comunitat.

Jesús ens envia al mig de la vida, on les persones viuen, treballen, somnien, juguen, s'enamoren, enmalalteixen, o viuen en situacions precaries. Nosaltres hauriem de donar pau, concòrdia, esperança, il·lusió. Aquest és el nostre deure com a cristians. Ara a l'estiu coneixem noves realitats, noves persones, una nova oportunitat per ser sembradors.

OBRIR-SE ALS ALTRES

**Senyor, dona'ns humoristes i guitarristes
per fer riure i cantar la vida;
dibuixants i pintors, paletes i mecànics,
per cantar el món;
dona'ns també gent del bosc
i gent activa de ciutat.**

**Fer-nos senyals vivents
de la teva presència en el món,
 presents sobretot entre els joves
dels nostres ambients,
i fes que siguem sempre a punt
per servir tant com puguem.**

**Deslliura'ns, Senyor,
de l'abandó de les nostres responsabilitats,
de la mandra d'estimar, de la por al risc.**

**Dona'ns la gosadia de l'amor,
la perspicàcia del cor,
la força de l'esperit.**

**Obre'ns els ulls,
obre'ns els cors,
guarda'ns les orelles atentes
i les mans disponibles,
les cames fermes i els caps clars,
per respondre a la teva crida.**

Jobac

LA CONSTÀNCIA

En un bosc frondós, hi vivia una colònia de formigues molt treballadores. Un dia, van descobrir un munt de fruits secs gegantins, deixats enrere per una manada d'elefants. Les formigues, emocionades per la troballa, van decidir portar els fruits secs al seu formiguer per tenir menjar per a tot l'hivern.

La reina de les formigues, però, va observar la mida dels fruits secs i va exclamar: "Aquests fruits secs són massa grans! Mai no podem portar-los tots al formiguer!". Algunes formigues, desanimades, van començar a abandonar la tasca. Però una petita formiga, anomenada Formigueta, va dir: "No ens rendim! Si treballem juntes i fem petits passos, podem aconseguir-ho!".

Formigueta va començar a arrossegar una petita engruna de fruit sec. Altres formigues, veient el seu esforç, es van unir a ella. Juntes, van formar una llarga fila i van començar a portar petites engrunes de fruit sec cap al formiguer.

Els elefants, que observaven la situació, es van sorprendre de la determinació de les formigues. Van pensar que mai no ho aconseguirien, però les formigues no es van rendir. Van treballar sense parar, dia i nit, portant petites engrunes de fruit sec.

Després de molts dies de treball dur, les formigues van aconseguir portar tots els fruits secs al formiguer. Estaven esgotades, però felices i orgulloses del seu èxit. Els elefants, impressionats, van aprendre una valuosa lliçó: fins i tot la tasca més difícil es pot aconseguir si es fa pas a pas.

Moralitat: No et deixis intimidar per la mida d'un objectiu. Si el divideixes en petites tasques i treball